

CHARIZMA

MODLITBA

Neprosím o zázrak - Pane,
ale o silu pre všedný deň.

Nauč ma umeniu

malých krokov.

Učiň ma dôvtipným

a vynaliezavým,

učiň ma rozvážnym,

aby som si vedel

správne zadeliť čas.

Daruj mi jemný postreh,

aby som pochopil,

čo je prvoradé a čo druhoradé.

Prosím o silu zniest' disciplínu

a vo všetkom nájsť mieru.

Antoine de Saint - Exupéry

Božia vôľa

Sú ľudia, ktorým nezáleží na Božích plánoch. Realizujú len a len svoje túžby. Sú však aj iní, ktorí tiež majú svoje predstavy o živote, ale napriek tomu hľadajú to, čo chce od nich Boh. Verím, že aj ty k nim patíš.

Je veľa spôsobov, ako môžeme hľadať Božiu vôľu, ale nie všetky sú legitímne. No jedno majú spoločné: naše očakávanie. Očakávanie, že Boh mi v danej situácii konkrétne povie, čo mám robiť. Áno, často prichádzame za ľuďmi, ktorí majú charizmu slova poznania či proroctva alebo otvárame Bibliu, aby k nám Boh prehovoril. Lenže Boh nie je džinom z Aladinovej lampy. Nechcem spochybniť tieto prostriedky a Božie účinkovanie cez nich. Ale veľmi dobre vieme, že sú situácie v našom živote, keď Boh mlčí. Prečo? On nechce, aby sme boli malé deti, ktoré treba viesť za ručičku. Deti, ktorým treba zakaždým jasne nielen povedať, ale aj ukázať, čo a ako majú urobiť. Toto je nezrelý spôsob kresťanského života.

Apoštol Pavol nás vyzýva: „*zmýšľajte tak ako Kristus*“ (Flp 2,5). A to je viac ako sa len pýtať: A čo mám teraz robiť? To nie je jednorazová záležitosť. To nie je úloha pre Boha, ale pre nás. Preto skôr prosme v modlitbe nie o to, aby nám Boh zjavil svoju vôľu, ale o múdrosť ako nás k tomu vyzýva Jakubov list: „*Ak niekomu z vás chýba múdrosť, nech si prosí od Boha, ktorý dáva všetkým štedro a bez výčitky, a dostane ju*“ (Jak 1,5).

Imrich Degro

Duch Boží a duch sveta II.

V predchádzajúcom čísle sme sa viac zamýšľali nad našou situáciou vo svete i ako v ňom obstáť. Nemali by sme však strácať zo zreteľa to, že okrem vlastnej zodpovednosti za seba, máme zodpovednosť aj za ľudí, a to nielen veriacich. Možno si myslíme, že máme dosť roboty sami so sebou, aby sme sa ako tak udržali v súlade s evanjeliom. **Nezabúdajme však, že úsilie pracovať na spásu duší je našim základným poslaním.** Veď oheň zachraňujúcej lásky k duším aj nás samých udržuje v potrebnej bdelosti i vernosti svojmu poslaniu.

Úloha

Naša úloha je pracovať na hranici dvoch svetov. Sveta, ktorý sa vedome hlási k Bohu a sveta, ktorý o Bohu nevie alebo dokonca je proti nemu. Na hranici dobra a zla sa pohybujeme všetci, osobitne však veriaci laici. Laik to nie je „amatér“, áno, možno sa nevyzná v teológii,

ale určite sa vyzná v živote a preto je vo svete nezastupiteľný.

Svet nie je až taký zlý, aby sme ho museli považovať za svojho nepriateľa. Dôležitý je uhol pohľadu, ktorý naň máme. Pokiaľ stojíme na strane evanjelia, ono nás učí ako sa máme správne na svet pozeráť i v ňom žiť.

Zlo, o ktorom čítame denne v novinách alebo ho sledujeme na televíznych obrazovkách, nie je nič iné, než vonkajší prejav zla, ktoré sa rodí a je živé v ľudskom srdci a myslí. Zlo nie je len vo svete, ono je aj v kláštore, aj na fare, jednoducho všade, kde sa človek odkláňa od evanjelia vedome alebo nevedome. Preto, keď sa sv. Katarína Sienskej pýtali, ako môže človek bojovať s problémami sveta, odpovedala: **problémom sveta som ja.**

Pán Ježiš si vyberal svojich učeníkov nie z prostredí, ktoré by boli nejakou sterilne chránené pred

TOTO ČÍSLO

VÁM PRINÁŠA

Duch Boží a duch sveta II.	1 - 2
1. časť prednášky Maria Landiho	3 - 5
Obet'	5
Dejiny zdrúženia JAS	6-7
Otázky a odpovede dnes s ThLic. A. Matelom	9 - 10
Svedectvá	10
Informácie Chariknižnica	11 - 12 12

svetom, ale zo sveta, v ktorom je aj dobro aj zlo. Rozhodujúce však je, čo sa ukrýva v ľudskom srdci. Boží svet a jeho myslenie máme hľadať všade, a všade ho posilňovať, tak v sebe ako i v iných.

Nepoctivý správca

Znovu si pripomeňme podobnosť o „nepoctivom správcovi“. Prečo ho Pán Ježiš dal za príklad svojim učeníkom? Zaiste nie pre jeho nepoctivosť, ale pre jeho duchaplnosť. Po výzve, aby vydal počet zo svojho šafárenia, veľmi dobre vedel, že mu „účty“ nesedia a nebude ľahké sa z toho dostať. Iste veľmi intenzívne rozmýšľal nad tým, čo urobí. Možno kvôli tomu nemal ani pokojný spánok. V prenesenom význame nás jeho situácia posúva pred tvár Božiu. Aj nám zaznie výzva „vydaj počet zo svojho šafárenia!“ Sedia nám „účty“? Môžeme pokojne spávať? Netreba nám viac rozmýšľať ako ďalej, aby v nás víťazil Duch Boží a nie duch sveta?

Nepoctivý správca sa stáva príkladom rozumnosti, hľadá i nachádza východisko. Vie, čo urobí, aby si zaistil dobrú budúcnosť. Kresťan by mal ustavične *uvažovať* i hľadať východiská v kontakte so „svetom“, aby mohol nachádzať i zaujať také postoje či pozície, ktoré mu pripraví požehnanú budúcnosť.

Nepoctivý správca má fantáziu, má v sebe *iskru vynaliezavosti*. Kresťan sa nemôže uspokojovať so zabehnutým spôsobom života, ten uspáva. Nerobí nás bdelymi a to je nebezpečné tak pre nás, ako i pre naše okolie. Diabol sa denne vie dobre maskovať a prichádza k nám v inom šate. Ale i Boh k nám prichádza každodenne s novou milosťou i s novou pomocou. Môžeme ju objavovať i prijímať najmä v čase modlitby a v iných dôvernejších chvíľach s Pánom. On nás povzbudzuje k vynaliezavosti a pomáha upevňovať vládu Ducha nad duchom sveta. Krásnymi príkladmi sú nám svätci. Udivili i udivujú svet svojimi „bláznovstvami“ pre Krista, dovolím si povedať: svojou nespútanou fantáziou, či nespútaným srdcom, ktoré miluje Boha i svet vychádzajúci z Božích rúk.

Nepoctivý správca nám môže byť príkladom *odvahy*. Nielen, že zle spravoval majetok svojho Pána,

ale v snahe zachrániť sa, si ešte dovoľil meniť úpisy dlžníkov. Samozrejme toto nie je príkladom. **Príkladom aj pre kresťana zostáva potrebná miera odvahy robiť také rozhodnutia i kroky, ktoré môžu prameniť z veľkej dôvery v Božiu zachraňujúcu všemohúcnosť.** Navonok sa to môže javiť ako hazard, riskovanie, ale takto sa nám predstavuje Ježiš i jeho nasledovníci. Uzdravuje v sobotu a ešte v synagóge i keď vie, že zákonníci a farizeji číhajú len na to, aby ho mohli obžalovať. Prijíma pozvanie od mýtnikov, hriechnikov a sadá si k ich stolu, hoci vie, že tým ho židovskí predstavení budú ešte viac odsudzovať. Nechá si umývať nohy hriechnicou a to ešte verejne v dome a pred očami farizeja Šimona.

Áno, to je Ježiš a takí sú aj prví učeníci. Neboja sa „rozburit celý svet“ (Sk 17,7) a my sme ich potomkami. Máme podobnú odvalu nasadiť sa pre Božiu vec, pre kraľovanie Boha vo svete? Nechceme, aby to bola len rečnická otázka so všeobecnou odpoveďou – „áno“. Nejdeme zachraňovať Slovensko, ale seba a svoje okolie, za ktoré máme najplnšiu zodpovednosť.

Môj postoj

Pokúsme sa odpovedať osobne, úprimne, veľmi konkrétne do vlastnej situácie.

Napríklad otázka televízora, počítača, časopisov, novín. Čo to znamená pri týchto prostriedkoch komunikácie, aby nás Pán Ježiš zachoval pred zlým? Skôr než budeme hľadať odpoveď, upozorníme na to, aby sme sa k hodnotám, ktoré vyhľadáva svet nestavali nesprávne. Iste nie je časopis ako časopis, program ako program. Ale tiež nie je pohľad ako pohľad, s ktorým sa naň pozerám. Nie je úmysel ako úmysel, s ktorým sa o to zaujímam. Nie je čas ako čas, keď niečo sledujem. Nie sú rovnaké okolnosti. Toto všetko dáva akýsi morálny rozmer tomu, čo robíme.

Áno, spomenuli sme, že Pán Ježiš vstupoval do spoločenského života neraz netradičným spôsobom. Pre niekoho sa mohol zdať nielen nedôstojným, ale až hriechnym, dokonca až rúhavým voči Bohu a predsa to pred Bohom tak

nebolo. Pán Ježiš všetko, čo robil, robil z jediným úmyslom, zachraňovať každého človeka a priviesť ho na cestu spásy. Jeho úmysel rozhodoval o tom, čo je a čo nie je hriech. On jediný určuje kvalitu i morálnosť nášho života. Ved' preto zostáva medzi nami, aby nám celkom z blízka a osobne na tejto ceste rozlišovania a orientácie pomáhal prostredníctvom Božieho Ducha. A „*kto sa spája s Pánom, je s ním jeden Duch.*“ (1 Kor 6,17)

Inak povedané, ak sledujem s Pánom televízny program, On mi určuje, čo je hriech a čo nie, čo je pre mňa osožné a čo nie. Nie televízor je zlý, nie internet je diabolov vynález, ale moje rozhodovanie, čo chcem a čo nechcem sledovať či robiť. Môže to byť dobré alebo zlé, môže to byť s Božím Duchom alebo bez neho. Nie mobil je zlý, ale moje správanie voči nemu môže byť dobré alebo zlé. Môžem s ním nadviazať užitočné kontakty a rozhovory s mnohými ľuďmi, ale tiež môžem s niekým cestovať v autobuse dve hodiny a za celý čas sa mu neprihovorím, lebo sa stále „hrám“ s mobilom a pišem „sms-ky“. Iní ho zase potrebujú mať stále pri sebe, držať v rukách ako malé deti plyšového medvedíka. Prípadne, ak pominie hodina, keď som ho musel vypnúť, nemôžem sa dočkať chvíle, aby som mohol zistiť, či ma niekto volal alebo mi písal. Nehovoriac o mojej neslobode, či závislosti.

Podobne môžeme hovoriť, že ani peniaze nie sú zlé. Láska k peniazom - keď im niekto vydá svoje srdce - je tragédiou. Nie svet je zlý, ale my v ňom môžeme zle žiť a rozmnožovať zlo.

Utiect' zo sveta je nesprávna ilúzia pre veriaceho. Sme súčasťou tohto sveta. Boh nás doňho zasadil a Ježiš neprosí Otca, aby nás z neho vzal, ale aby nás uchránil pred Zlým. Naše povolanie je žiť vo svete až do Božieho odvolania. Žiť v Bohom darovanom svete, s Bohom darovaným životom a v obdarení Božím Duchom, ktorý je našim večným Zástancom.

Svet máme v sebe a rovnako tak máme v sebe Ducha Svätého. Ide len o to, ako dať do vzájomnej harmónie výzvy Ducha so životom vo svete. Pán Ježiš nás povzbudzuje: „...*dúfajte, ja som premohol svet.*“ (Jn 16,33)

Peter Brodek

Ponúkame Vám prvú časť prednášky Maria Landiho, ktorá odznela na Celoslovenskom stretnutí vedúcich spoločenstiev ChO v Žiline 22. 9. 2005

Sú to tri slová, ktoré sú **tajomstvom obnovy: „Ježiš je Pán!“** A chceme tieto slová zakričať všetci spolu: „Ježiš je Pán!“

Božie slovo hovorí, že nikto nemôže povedať, že Ježiš je Pán, ak nie je pod pôsobením Ducha Svätého. Pred chvíľou sme sa modlili, vyznávali sme, že Ježiš je kráľom, že je živou vodou, že mu dávame svoje srdcia. Sme plní Ducha Svätého. A keď sme plní Ducha Svätého, Pán zaplavuje tento svet radosťou.

Teraz toto zvolanie, že Ježiš je Pán, prednesieme v radosť a vo viere. Zároveň sa pochyťme za ruky a s radosťou budeme volať: „Ježiš je Pán!“ Ježiš je Pán! Ježiš je Pánom môjho života, Ježiš je Pánom našich rodín, Ježiš je Pánom cirkvi, Ježiš je Pánom z moci Ducha Svätého, my sme naplnení radosťou a preto voláme: Aleluja!

Teraz sme sa pozdravili ako charizmatici a môžeme začať tento deň.

Strážca

Dnes budeme uvažovať o **milosti Obnovy v tejto epoche v Cirkvi týchto čias, vo svete týchto čias**. Ste animátormi skupín a spoločenstiev, ste na ceste a **Pán vás postavil ako strážcov spoločenstiev**. Tieto spoločenstvá nepatria vám, ale Bohu. Boh nás poveril úlohou chrániť ich. Chrániť dokážeme to, čo poznáme. Ak nám Pán dal dar, ktorým sú naše skupiny a spoločenstvá, musíme sa snažiť uvedomiť si, čo vlastne máme chrániť.

Ak vidíme cestu, ktorá vedie k bránam mesta, náš pohľad sa nesmie

upierať iba na brány mesta, ale musíme poznať aj mesto, ktoré máme pred sebou. Ak by nepriateľ zaútočil na mesto, nemôžeme strážiť iba brány mesta, ale celé mesto.

Nebezpečenstvo

Animátor je tiež takouto cestíčkou, ktorý musí viesť, čo je to charizmatické spoločenstvo podľa Božích plánov. Musí viesť, čo v ňom Boh chce pomocou charizmatickej obnovy dosiahnuť.

1. predstavy o ChO

Na animátora číha nebezpečenstvo, že **bude chrániť svoju vlastnú predstavu o charizmatickej obnove**. Táto predstava veľmi často vychádza iba z jeho obmedzenej charizmatickej skúsenosti. A tak sa bohatstvo charizmatickej obnovy zúži na to, čo je iba jeho osobnou predstavou a osobnou skúsenosťou. Ak pre neho obnova spočíva iba v uzdravení, obnova sa bude rovnať charizme uzdravenia. Ak je pre neho charizmatická obnova iba spevom, preto podľa jeho predstáv má sa v obnove iba spievať. Ak je pre niekoho obnova iba oslobodením od diabla, v myšlienkach tohto človeka sa obnova zúži iba na vyhánanie zlých duchov. Niektorí si možno myslia, že obnova spočíva v tom, že sa raz za týždeň pomodlí, a tak obnova je iba modlitbou. Zdá sa, akoby osobná skúsenosť bola mierou toho, čo pre neho obnova znamená. Ak je to tak aj v našom prípade, potom ani my nevieme, čo je to Obnova, lebo Obnova zahŕňa všetko to, čo sme teraz povedali.

Obnova znamená žiť charizmatickým spôsobom, lebo my sme charizmatická obnova. Koľko je chariziem? Obrovské množstvo, lebo charizmy sú odpoveďou Boha na potreby Cirkvi. Každý dostal prejavy Ducha pre spoločné dobro (1Kor 12). Každý z nás dostal prejav Ducha. A každý, kto ho dostal, je charizmatik.

2. charizmy

Dalším nebezpečenstvom pre charizmatickú obnovu je to, keď **zdôrazňujeme, že existujú charizmy, ale nie sú na to, aby sme ich osobne prežívali**. Preto bežíme na veľké charizmatické stretnutia, na ktoré je pozvaný veľký uzdravovateľ, slávny kazateľ alebo niekto, o kom si myslíme, že je ako Boží prst. Ale toto z nás neurobí charizmatikov. Tu len vidíme charizmy iných ľudí. Božie slovo u Korintňanov je jasné. Nehovorí, že charizmy sú dané len niektorým, ale všetkým. Teda charizmy sú pre všetkých, charizmy sú dané každému.

Na tieto biblické slová upozornil aj Druhý vatikánsky koncil v 12. kapitole konštitúcie *Lumen gentium*. Je to zaujímavá zhoda okolností, že o tejto veci hovorí aj Pavol v 12. kapitole. Konciloví otcovia zdôraznili, ako Duch Svätý dáva Božiemu ľudu charizmy riadne i mimoriadne. Dôležité je však vedieť rozlíšiť, či sú tieto charizmy autentické. Táto úloha prislúcha Cirkvi. Ale posúdiť charizmy môže Cirkev až po ich prejavení. Duch Svätý si nepýta dovolenie od Cirkvi, keď dáva Božiemu ľudu charizmy, ale nimi zahŕňa Boží ľud. Dáva charizmy slobodne, bezplatne. My si charizmy nedokážeme zaslúžiť, nedostávame ich ani preto, žeby sme boli svätí, ale preto, aby sme sa nimi stali. **Charizmy slúžia na budovanie Cirkvi a na budovanie našej svätosti**. A každý z nás dostal prejav Ducha pre spoločné dobro.

Charizmatický život, prítomnosť chariziem – to všetko je pre rast Cirkvi, pre evanjelizáciu. Cirkev nerastie sama od seba, ale rastie tým, že prijíma tých, ktorí uveria v Krista. Svätý

Našou úlohou je chrániť spoločenstva. Nepatria nám, ale Bohu.

Peter vo svojom liste hovorí, že sme akoby živé kameň v stavbe, aby sme budovali duchovný dom. Každý z nás je týmto živým kameňom spolu s charizmami, ktoré nám Pán dal. **Charizmy sú odpoveďou Ducha Svätého na potreby Cirkvi tu a teraz**. Preto aj zoznam chariziem, ktorý nachádzame v Písme, nie je definitívny, nie je vyčerpávajúci. V dejinách Cirkvi sa môžu vyskytovať veľmi rozmanité charizmy. Sú však aj charizmy, ktoré sa opakujú, lebo v Cirkvi sú potreby,

„Ježiš je Pán!“
zvolanie, ktorým
sa vyznačujú
celé dejiny
ChO.

ktoré sú vždy aktuálne. Jestvujú aj charizmy vyskytujúce sa periodicky, lebo slúžia iba pre určitú etapu života Cirkvi. Ak sa v skupinách a spoločenstvách náš pohľad na charizmy zúži iba na spoločnú modlitbu, je to málo. Týmto ani Duchu Svätému nedávame dostatočne široké pole pôsobenia. Svätý Pavol hovorí: „*Neuhášajte Duchu!*“ My však veľmi často uhášame Ducha, lebo máme veľmi ohraničený pohľad na charizmy, ktorý sa viaže iba na našu osobnú skúsenosť. Lenže to nie je v súlade s tým, ako to myslí Duch Svätý.

Milost' ChO

1. život

Milost' charizmatickej obnovy na konci minulého a začiatkom tohto storočia spočíva v **osobnom objavovaní charizmatického ži-vota**. Tento osobný objav za prežívanej charizmatickej skúsenosti, ktorou je krst v Duchu Svätom. V Taliansku nepoužívame termín krst v Duchu Svätom a to z dvoch dôvodov: po prvé, aby sme sa vyhli konfúzii so sviatostným krstom, v ktorom prijímame všetky dary Ducha Svätého. Po druhé, lebo **sme presvedčení, že krst v Duchu nie je každodenná záležitosť, ale je to spôsob života. Životný štýl, ktorý spočíva v tom, že stále prijímame Ducha Svätého, že čakáme na jeho príchod v našom živote.** Krst v Duchu je východisko, ale aj cieľ.

2. moc Ducha

Duch Svätý sa vylieva sústavne, nie je to jednorazová záležitosť. A to je **d'alší dar charizmatickej obnovy: žiť pod mocou Ducha Svätého, žiť pod vedením Ducha Svätého**, žiť svoj charizmatický život pod vedením Ducha Svätého. Je to cesta nepretržitej konverzie. **A to je milosť Obnovy, ktorú sme povolaní chrániť.** Ale nemáme ju ochraňovať tak, ako sa to spomína v podobenstve o talentoch. Toto podobenstvo poznáte všetci. Sú traja slu-hovia, z ktorých každý dostal niekoľko talentov od svojho pána. Komu patrí talent? Patrí Bohu, ale slu-ha ho musí spravovať. Komu patria

skupiny Obnovy? Patria Bohu a našou úlohou je spravovať ich, ale nie so strachom. Pán nám napr. zveril spoločenstvo s desiatimi ľuďmi. Keď sa Pán vráti, nechce stretnúť tých istých desať ľudí, ale chce, aby ich bolo aspoň dvadsať. Ináč budeme ako sluha, ktorý so strachom chránil talent, ktorý mal. A Pán mu zobral aj to, čo mal a dal to inému.

Ježiš hovorí, že ak soľ stratí chuť, nie je na nič iné súca, iba na vyhode-

nie. **Ak charizmatická obnova nie je charizmatická v každej osobe, ktorá do nej patrí, ak nie je stá-lou osobnou konverziou, ak nie je rastom vo viere, ak nie je prítomnosťou Ducha Svätého, táto Obnova neslúži na nič.** Boh nepotrebuje takúto Obnovu. Druhý vatikánsky koncil nám totiž predstavuje Cirkev ako Boží ľud na ceste. V ňom sa vyskytujú rôzne služby, lebo Cirkev je aj hierarchická. Chariz-

rizmu vedenia dostali pápež, biskupi a kňazi. A le Cirkev sa neskladá iba z nich, lebo je Božím ľudom, ktorý tvoria aj laici. Pápež, biskupi a kňazi existujú len preto, že existuje Boží ľud. Sú tu pre službu Božiemu ľudu. A my sme tento Boží ľud. **Aj keď vykonávame rôzne úlohy, každý z nás je povolaný používať charizmy pre rast Cirkvi a aby tento Boží ľud bol pekný, radostný, plný viery.** Má to byť ľud vzkriesených.

3. skúsenosť vylitia

Podstata skúsenosti vylitia Ducha Svätého je oveľa širšia. Je to skúsenosť nášho osobného vzkriesenia, je to skúsenosť Turíc v našom osobnom živote. **Toto vylitie obsahuje dve tajomstvá: tajom-**

stvo Krista a tajomstvo Cirkvi, tajomstvo zmŕtvychvstania a tajomstvo Turíc. Zmŕtvychvstanie - lebo sme boli mŕtvi, ale v Kristovi sme vstali k novému životu. Skúsenosť Turíc - aby sa zmŕtvychvstanie stalo prostriedkom pre Ducha Svätého, ktorý k nám prichádza so svojimi darmi. Sme zmŕtvychvstali a preto často voláme: Aleluja! To nie sú len slová, je to prejav nášho zmŕtvychvstania.

Povedali sme si, že Ježiš je Pán, lebo kto žije pod vedením Ducha Svätého, nemôže neohlasovať, že Ježiš je Pán. A z tohto dôvodu jestvuje charizmatická obnova už tridsať rokov. Charizmatická obnova zmenila život asi 120 miliónov katolíkov. A to sme len na začiatku. Obnova ešte neukončila svoju činnosť. **Vd'áci za svoju existenciu Duchu Svätému, ktorý chce zmeniť život mnohých kresťanov, ktorí už boli mŕtvi.**

Ján Pavol II

Chcel by som Vám zopakovať slová pápeža Jána Pavla II. o Katolíckej charizmatickej obnove. Mal som to šťastie, že som bol prítomný, keď povedal tieto slová. A uchovávam ich vo svojom srdci s veľkou vierou, radosťou a nádejou. Nie sú to slová, ktoré pápež vyslovil, ale slová, ktoré napísal a odovzdal ich celej Obnove v Taliansku, pričom nehovoril o talianskej obnove, ale o charizmatickej obnove.

„*Katolícka charizmatická obnova je ovocím Druhého vatikánskeho koncilu, ktorá vyvolala v živote Cirkvi mimoriadny rozkvet spoločenstiev a hnutí, ktoré sú citlivé na pôsobenie Ducha Svätého. Ako by sme mohli neďakovať za vzácne duchovné ovocie, ktoré vzniklo v Cirkvi a ktoré obohatilo život mnohých ľudí.*

Kolki veriaci laici, muži i ženy, mladí, dospelí i starí mali možnosť zakúsiť vo svojom vlastnom živote úžasnú moc Ducha Svätého a jeho dary. Kolko ľudí znova objavilo vieru, chuť k modlitbe, silu a krásu Božieho slova a toto všetko premenili do veľkodušnej služby v poslaní Cirkvi! Kolko životov sa od základu zmenilo! A pre toto všetko spolu s vami chcem dnes chváliť Ducha Svätého a ďakovať mu za to.“

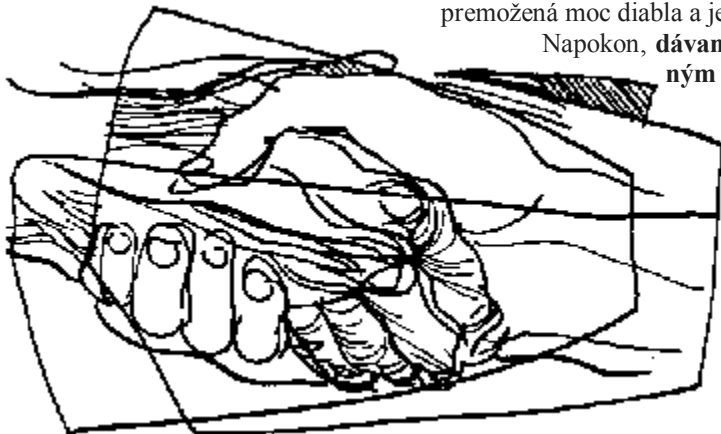
Dajte sa očariť tým, čo Duch Svätý ešte urobí.

Zdá sa, ako keby sám pápež bol charizmatikom, že? Na konci tohto stretnutia povedal: „*Drahí bratia a sestry, prijmite do svojho srdca Ducha Svätého s učenívosťou Panny Márie. Nechajte sa očariť Bohom a nedovoľte, aby vás ovládla zvyklosť. Majte odvahu spolupracovať s Duchom Svätým na novom a veľkom vyliatí nádeje a lásky na celé ľudstvo.*“ Tieto slová nám nepovedal v roku 1968, keď sa zrodila Obnova, ale povedal nám ich v roku 1998, po viacerých rokoch.

Pre Svätého otca Jána Pavla II. je charizmatická obnova darom Boha pre Cirkev, za ktorý ďakuje Duchu Svätému. Ďakuje za zmenené životy, za konverzie, za život pod mocou Ducha Svätého. Ale to pápežovi nestačí a preto nám dáva aj perspektívu. **"Nechajte sa očariť a nedovoľte, aby vás ovládol zvyk!"** Dajte sa očariť tým, čo Duch Svätý ešte urobí a buďte odvážni, smelí a spolupracujte s Duchom Svätým na veľkom vyliatí Ducha na celé ľudstvo. Teda za uplynulých tridsať rokov sme ešte nespĺnili svoju úlohu, sme iba v začiatkoch.

Je vás tu veľa, určite viac ako pred 20 rokmi a zastupujete niekoľko stoviek bratov a sestier. O mesiac budeme mať v Taliansku aj my podobné stretnutie ako toto a bude tam asi 4 tisíc ľudí. Začali sme so stovkou a sme si istí, že toto číslo nie je konečné, lebo Duch Svätý je ustavične činný. A to, čo Duch Svätý bude môcť robiť, to závisí aj od našej odvahy, aj od nášho pohľadu na Obnovu. Ak je náš pohľad na Obnovu správny a presný, ak budeme spolupracovať s Duchom Svätým, potom sa stane to, čo prorocky povedal Svätý otec: umožníme veľké vyliatie lásky a nádeje na celé ľudstvo.

Preložila Alžbeta Šuplatová

Kríž je symbolom utrpenia. Ježiš je radosťou. Ježiš na kríži ...

O b e ť

Keď myslíš na „obet“, myslíš na niečo negatívne?

Obet by nemala byť myslená v prvom rade v negatívnych termínoch. Najväčšia zo všetkých kresťanských čností je láska (porov. 1Kor 13,13) a **zmysel najväčšej obeti, aká kedy bola vykonaná, bolo uvoľniť Božiu lásku na všetkých mužov a ženy.** Obet nemá konečný cieľ v sebe samej; berieme svoje kríže, aby sme mohli dokonalejšie nasledovať Krista. Zanechal som sľubnú kariéru ako hudobník, ale získal som neko-nečnú radosť z poznania Boha a večného života. Myslel som si vtedy v (r. 1963), že to bol vynikajúci obchod a myslím si to stále aj dnes.

Obet tiež uvoľňuje moc. Viac obeti uvoľňuje viac moci. Najväčšia zo všetkých obetí, obet Ježišova, uvoľnila najväčšiu moc zo všetkých. V tom veľkom momente jeho smrti, ešte pred vzkriesením, sféra prírody nemohla zadržať moc uvoľnenú od nebeského trónu. Moc kríža zasiahla všetky sféry tohto sveta. Otriaslo to základmi zeme. Zasiahlo to náboženskú sféru, roztrhla sa chrámová opona od vrchu až do spodku, od neba po zem. Odstránilo to najväčšieho nepriateľa zo všetkých - smrť, uvoľnilo mŕtvych a rozkladajúce sa telá z ich hrobov (porov. Mt 27,51-52). Táto moc je nám dostupná, ak denne zoberieme svoje kríže (porov. Mt 16,24-25).

Kresťanské mučeníctvo ilustruje vzťah medzi obeťou a mocou. Smrť Štefana, napríklad, urýchlila uvoľnenie nebeskej moci, po ktorej nasledovalo prebudenie a obrátenie Pavla (porov. Sk 7,57-8,3). Kresťanské mučeníctvo nie je ohraničené starodávnou cirkevnou históriou. V priemere je to viac ako 300 000 kresťanov umučených do dvadsiateho storočia.

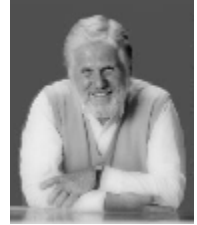
Mučeníctvo je ďaleko od toho, aby bolo jedinou podobou obete, ktorá uvoľňuje Božiu lásku a moc. **Vyjmúc mučeníctvo, najväčšou zo všetkých obetí je celibát,** zrieknutie sa radosti a bezpečia manželstva a rodiny za účelom byť zvláštnym spoločníkom Ježiša. Ježiš hovoril o tých, ktorí sami seba učinili eunuchmi pre Božie kráľovstvo (porov. Mt 19,12), a Izaiáš povedal, že verní eunuchovia budú mať v chráme „*pomník a meno lepšie, než synovia a dcéry*“ (Iz 56,5). Osoba, ktorá je obdarovaná a povolaná k životu v celibáte, je slobodná od bežných rozptýlení, ktoré prináša manželstvo a rodina; on alebo ona môžu byť totálne vydaní veciam Pána (porov. 1Kor 7,32-35).

Pre tých z nás, ktorí sme neboli povolani k celibátu, Boh umožnil **ďalšie prostriedky obetí.** Na vrchole zoznamu stoja **modlitba a pôst.** Moc uvoľnená z modlitby je skutočne úžasná. Modlitba je nástroj, ktorý Boh použije k otvoreniu alebo zatvoreniu nebies (porov. Jak 5,16-18). Keď je modlitba spojená s pôstom, môžu byť porazené všetky armády (porov. 1Sam 7,6-13; 2Krn 20,1-30). Dokonca spravodlivosť Božia sa môže na hriešnych ľudí vrátiť skrze modlitbu a pôst (porov. 1Krn 21,27-29; Jon 3,5-10); a skrze to môže byť premožená moc diavla a jeho vlastných démonov (porov. Mt 4,1-11).

Napokon, **dávanie peňazí a materiálneho zabezpečenia chudobným a pre Božiu prácu,** je mocnou podobou obeti. Dávanie, ktoré je motivované láskou k Bohu a pre jeho účely, uvoľňuje veľkú moc a isté požehnanie (porov. Fil 4,18-19).

Stotník Kornélius „*dával veľa almužien a ustavične sa modlil k Bohu*“, čo zaujalo Pánovu pozornosť (porov. Sk 10,2). Kornéliovi sa vo videní zjavil anjel, chválil ho za jeho štedrosť a život modlitby a nasmeroval ho na stretnutie s Petrom, ktorý tak otvoril evanjelium pohanom.

John Wimber (preložil Dušan Lukáč)

Dejiny charizmatického hnutia IV.

Združenie JAS

Dejiny Združenia Jas sú spojené so vznikom Obnovy v Duchu Svätom na Slovensku, ktorý predchádzal i sprevádzal vznik samotného združenia. Ako to bolo v spoločenstve, z ktorého vyšlo Združenie Jas? Ako to súviselo s mojou kňazskou službou? Pokúsim sa na to odpovedať.

Príprava

V mladšom veku sme čítali prvé kapitoly Skutkov apoštolov so smutnou nostalgiou za tým, čo sa v Cirkvi dialo na jej začiatku. Mysleli sme si vtedy, že dnes sa to už nedeje. Iskru nádeje však predsa prebudil Druhý vatikánsky koncil a Dielo koncilovej obnovy (hnutie v demokratizačnom roku 1968). Potom, asi v roku 1970, sa nám dostala do rúk audiokazeta s českým prekladom knihy „Dýka a kríž“ od amerického turíčnického pastora, misionára mladých gangstrov a narkomanov v New Yorku, Dávida Wilkersona. Jeden z mojich predstavených – bol som vtedy rehoľník, salezián – nám z nej dokonca dával duchovné cvičenia. To mocne účinkovalo a vzbudilo v niektorých z nás túžbu po nových Turiciach, po plnom vyliati a účinkovaní Svätého Ducha. Počúvali sme to a preberali si to aj v skupinkách mládeže a mladých manželov, ktorým som sa ako tajný kňaz venoval. Asi od r. 1975 sme slávil Turíce so slobodnými spoločne každý rok na chate „Ranč“ v Klenovských vrchoch a vyprosovali si svetlo a oheň Ducha Svätého do ďalšieho roka. Ovocím toho bola väčšia horlivosť, ktorá v roku 1980 vyústila do obnovenia Saleziánskych spolupracovníkov na Slovensku. Ale charizmatické prejavy prítomnosti a účinkovania Ducha Svätého, aké sú opísané v Skutkoch apoštolov, neprichádzali.

Božia Prozreteľnosť sa postarala, že táto túžba sa začala realizovať práve v apríli 1985 – v mesiaci 1100. jubilea blaženej smrti svätého Metoda (+ 6. apríla 885). V Banskej Bystrici som mal jedno mládežnícke spoločenstvo, do ktorého patrila skromná a múdra sestra Anka Velebná z Ipeľských Úľan. Táto sestra

dost' často navštevovala v Budapešti Imricha Molnára, bratranca z ich dediny, ktorý tam študoval na univerzite a zúčastňovala sa stretnutí. Do Banskej Bystrice sa vracala veľmi povzburaná, doslova akoby „nakazená“ vierou, optimizmom a radosťou, ktoré tam zažila. A tak sme zatúžili spoznať to spoločenstvo a hnutie, ktoré malo taký silný vplyv na našu sestru.

Prvé stretnutie s ChO

Táto rubrika je rozdelená na dve časti: systematickú a aktuálnu formáciu.

V systematickej postupne predstavujeme vznik a vývoj ChO v celosvetovom meradle s zvlášť na Slovensku. Po historickom vstupe budú nasledovať katechézy o podstate a charakteristických črtách ChO. Ďalej si povieme niečo o „kreste Duchom“. Následne budeme hovoriť o charizmách a ich používaní v službe iným.

V aktuálnej formácii budeme predovšetkým hovoriť o problematike života v spoločenstve.

Počas víkendu 27. a 28. apríla sme v Budapešti na vlastné oči uvideli, čo vo svojej láske robí živý Pán, prítomný v živých spoločenstvách Obnovy v Duchu Svätom a rozhodli sme sa, že aj my sa dáme na túto cestu. Mesačná obnova v chráme Svätého Ducha v Pešti a svedectvá bývalých stroskotancov zo „zlatej“ budapeštianskej mládeže na nás mocne zapôsobili. Tiež láska a starostlivosť Imricha, otca Ištvána Katonu, duchovného asistenta Obnovy, Klariky, Ilonky a ďalších bratov a sestier. Dali nám tiež brožúru na prípravu na „krest Duchom Svätým“, ktorú Anka preložila do slovenčiny. Podľa nej som potom dával duchovné cvičenia pre tých, ktorí chceli vsúpiť do Obnovy a prijať novým spôsobom Ducha Svätého, aby si tak prehĺbili svoje zasvätenie Kristovi a mohli mu lepšie slúžiť aj za pomoci charizmatických darov. 28. júla a 27. októbra 1985 sa uskutočnili spoločné výpravy do Budapešti na pre-

modlenie a naplnenie Duchom Svätým. Okrem toho niekoľko individuálnych výprav, prevažne kňazov. Potom nasledovali návštevy maďarských charizmatikov na Slovensku, najmä 7. a 8. decembra 1985 na spomínanej chate - na Ranči a 1. a 2. marca 1986 vo Zvolene, na byte Vierky Nemcovej. Hnutie Ducha Svätého sa dalo do pohybu a začali sa prejavovať aj vyššie duchovné dary u niektorých sestier a bratov, najmä dar jazykov, uzdravovania, slova poznania, obrazov a prorokovania. Skoro na to začali nimi aj slúžiť. Pri týchto akciách v dôsledku neskúsenosti, počiatočného nadšenia a tempa, ktoré sa nasadilo, sa robili aj chyby: slabá alebo veľmi urýchlená príprava, slabý modlitbový život, citová nemiernosť, málo rozlišovania a pokornej závislosti na Duchu Svätom, ľudské plánovanie a organizovanie, málo ovocia Ducha Svätého a vnútornej slobody, smútok v skúškach, časté upadanie do duchovných kríz.

Spolupráca

V tom požehnanom roku svätého Metoda (1985) sa splnila aj ďalšia túžba môjho srdca a priateľov. Bola to túžba po väčšej vzájomnosti a spolupráci skupín laického apoštolátu. Viacerí zo začínajúcej Obnovy sme sa na tento úmysel modlili. Mali sme nádej, že by sa to mohlo uskutočniť formou spolupráce rovnocenných partnerov na úrovni stretávania predstaviteľov jednotlivých hnutí a združení pod predsedníctvom otca biskupa Jána Chryzostoma Korca. V príprave a koordinovaní týchto stretnutí by sa postupne striedali jednotliví predstavitelia. Pozdávalo sa to aj mojím predstaveným. Onedlho som sa potom vďaka prozreteľnostnej „náhode“ stretol, práve na Turíce a v Šaštine, s jedným z vodcov Hnutia laického apoštolátu, bratom Františkom Mikloškom. Ten s týmto návrhom nadšene súhlasil a sľúbil, že vyhľadá otca biskupa a predloží mu ho.

Otec biskup súhlasil a poveril ma, aby som pripravil a koordinoval prvé stretnutie. Brat František zabezpečil účasť predstaviteľov – väčšinou z Bratislavy – a ja som pripravil časť programu i miesto a pohostenie za pomoci svojich priateľov z Obnovy a mojej rodiny. Prvé stretnutie sa uskutočnilo na sviatok Povýšenia svätého kríža, 14. 9. 1985 v byte mojej mamy v Bratislave na Trebišovskej ul. č. 9. (bližšie sa o tom možno dočítať v mojej knihe Uzdravenie Slovenska 3, Jas, Zvolen, 2005). Vďaka týmto stretnutiam, ktoré začali 14. 9. 1985, sa rozvinula spolupráca medzi hnutiami laického apoštolátu aj v rámci diecéz, či oblastí, ba dokonca aj na úrovni miest. Pripravilo sa duchovne a organizačne slávenie mimoriadneho mariánskeho roka 1987-8. Výrazne sa podporila sviečková manifestácia 25. marca 1988 na Hviezdoslavovom námestí v Bratislave, veľké celonárodné púte a podpisové akcie, reťazový modlitbový zápas a napokon revolúcia v novembri 1989. Vďaka Duchu Svätému a Sedembolestnej! Oplatilo sa riskovať a trochu obetovať.

Asistencia pre ChO

Ale vráťme sa späť do roku 1986! Obnova sa v tom čase širila takmer ako reťazová reakcia, z viacerých ohnísk, najviac azda zo Zvolena. Preto ma otec biskup Ján Chryzostom Korec vyzval, aby som sa venoval kňazskej asistencii v Obnove. Chcel, aby sa tak vyhlo živelnosti a nežiaducim extrémom a navrhol vydávať formačný časopis. A tak v rokoch 1987 až 1989 vychádzal vo Zvolene samizdatový občasník „Nové Turíce s Máriou“ v náklade asi 250 kusov. Ja som ho redigoval a Janko Kubiš ho obetavo vo svojej „skrýši“ tlačil na cyklostyle. Časopis prispel k správnej orientácii a k mariánskej podobe Obnovy v Duchu Svätom na Slovensku. Veď Mária je prvá charizmatička v Cirkvi – pri Vtelení, pri návšteve Alžbety aj v Turíčnom večeradle. Robili sme tiež občasnú stretnutia hlavných vedúcich spoločenstiev Obnovy.

Zdôrazňoval som im nutnosť rozlišovať, modliť sa predovšetkým za dar rozlišovania a radiť sa s kňazským vedením. Tieto usmerenia niektoré skupinky na Východe však nebrali dost' vážne. Najhoršie z nich – skupinka sestier, ktorá svojimi nesprávnymi postojmi a „proroctvami“ strhla do omylu aj ďalších (aj inak triezvých rozumných a vzdelaných mužov). Tak došlo k vybočeniam a udalostiam, ktoré už spomínal otec Imrich Degro vo svojom článku „Dejiny charimatického hnutia III.“ (v Charizme 2/2005). Išlo pritom o horlivé a darmi Ducha obdarené duše, konajúce veľa dobra. Z ich prostredia a pod ich vplyvom vzišli aj viaceré zasvätené s kňazské povolania.

Príchod Obnovy sa stretol u otca biskupa Jána Chryzostoma Korca a v kruhu predstaviteľov laických hnutí so sympatiami a záujmom o prejavy Ducha Svätého. Doma – teda v saleziánskej rodine to bolo už komplikovanejšie, od živého záujmu na začiatku, neskôr udúšaného, až po zjavný odpor a odmietnutie. Boli tu aj obavy z možných problémov s novým „nevyspytateľným“ hnutím a s miestnou hierarchiou. A tak bol daný zákaz ďalej šíriť Obnovu medzi saleziánskymi spolupracovníkmi, ktorých som mal v tom čase na starosti. Vzhľadom na požiadavku otca biskupa Korca, aby som sa venoval katolíckej formácii skupín Obnovy, moja ďalšia služba Obnove bola viac menej tolerovaná. Napriek tomu „krst Duchom Svätým“ prijali niektorí saleziánski kňazi (napríklad zo zvolenských blahých pamäti obľúbení pátri Jozef Štáamec a Nikodém Vašek) a bohoslovci a viaceré dobrovoľníčky Don Bosca a veľmi to obohatilo ich zasvätenie a službu.

Vznik Združenia

V tejto situácii som sa pýtal, čo ďalej. Táto otázka sa stala zvlášť naliehavou po revolúcii v roku 1989, kedy bolo

treba vyjsť z utajenia (bol som zamestnaný na lesníckom výskumnom ústave) a zaradiť sa do oficiálnej kňazskej služby v Cirkvi. Mal som zanechať spoločenstvá Obnovy, ktoré som z časti zakladal a ktoré by pravdepodobne ostali bez kňazskej asistencie a ísť na miesto, kam ma pošle rehoľná poslušnosť? Alebo som mal požiadať o uvoľnenie z rehole a prejsť do diecéznej kňazskej služby, aby som mohol plnšie pokračovať v započatom diele Obnovy? V čase, keď som sa zaoberal týmito otázkami a prosil Pána o svetlo, okolo 10. marca 1990 sa obrátil na mňa ešte pred svojou konsekráciou nový vymenovaný banskobystrický biskup Mons. Rudolf Baláž. Požiadal ma, aby som sa v jeho diecéze venoval Obnove v Duchu Svätom. O pár mesiacov na to – po vybavení všetkých formalít – som dostal súhlas Svätej Stolice a bol som inkardinovaný do banskobystrickej diecézy.

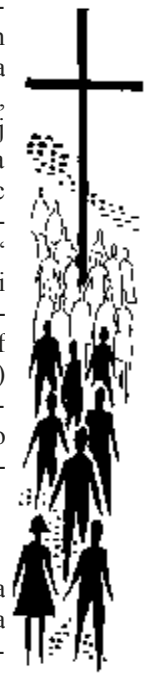
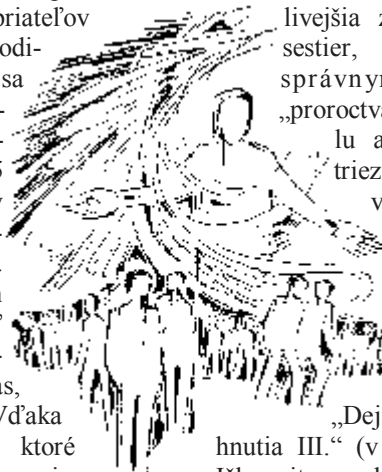
Banskobystrický biskup Mons. Rudolf Baláž potom stál pri nás keď sme zakladali Združenie Jas. Cieľom bolo zabezpečovať katolícku jednotu a animáciu členov a skupín hnutia Obnovy v Duchu Svätom v banskobystrickej diecéze a na celom Slovensku. Pripravný výbor tvorili: Boris Kozlík, Rudolf Toma, Viera Nemcová, Martin Iskra a ja. **Diecézny biskup na našu žiadosť dekrétom z 12. októbra 1990 schválil naše združenie a dal odporúčanie, aby dostalo od štátnych orgánov právnu subjektivitu. Tá mu bola udelená Ministerstvom vnútra SR registráciou združenia 18. októbra 1990, na sviatok svätého Lukáša, ktorý odvtedy je jedným z našich hlavných patrónov. Ale podrobnejšie o tomto združení a jeho 15-ročnom pôsobení v ďalšej časti.**

Václav Kocián

Prošba

Ochráň ma pred naivnou vierou, že v živote musí všetko prebiehať bez prekážok. Daruj mi jasné poznanie, že ťažkosti, porážky, neúspechy a zvrat sú samozrejým doplnkom života ...

Antoine de Saint - Exupéry

Budovanie vzťahov v spoločenstve

Bez dobrých vzájomných vzťahov nemôže fungovať žiadne spoločenstvo. Každý potrebuje priateľské prostredie, kam sa môže tešiť, kde sa môže uvoľniť, radosť sa, vedieť, že niekam patrí. Je pravdou, že vzťahy sa musia pomaly vytvárať a budovať. Ony nie sú hneď od začiatku super, nevznikajú a ani nepretrvávajú automaticky. Vzájomná otvorenosť a dôvera potrebuje čas. Atmosféra v spoločenstve bude taká, aké budú vzájomné vzťahy.

Čo robiť, aby vzťahy boli čo najlepšie?

Pri budovaní vzťahov jestvujú štyri dôležité aspekty, na ktoré nesmieme zabúdať: láska, modlitba, spoločný čas a komunikácia.

LÁSKA

Vzťahy sú založené na Božej láske. Táto láska nemiluje druhého pre jeho osobnosť, výzor, inteligenciu alebo niečo iné. Nevyžaduje opätovanie či pokračovanie. **Je založená na Božej nekonečnej a nepodmienečnej láske k nám.** Božie slovo jasne hovorí: „*My milujeme, pretože on prvý miloval nás ... A toto prikázanie máme od neho, aby ten kto miluje Boha, miloval aj svojho brata.*“ (1Jn 4,19-21).

MODLITBA

Modlite sa za seba navzájom. Modli sa za svoj vzťah k ostatným, za možnosť i schopnosť im pomôcť, za ich duchovný rast, požehnanie, aby objavili svoje duchovné dary a rozvíjali ich, za ich svedectvo pred inými, za ich problémy a ťažkosti. **Čím viac sa za nich modlíš, tým viac rastie tvoja láska k nim a prehľbuje sa váš vzájomný vzťah.**

SPOLOČNÝ ČAS

Buďte spolu. Pozvi ostatných k stolu, navštívte spolu nejaké podujatie, zorganizujte výlet, a pod. **Nezáleží až tak na tom, ako tento čas strávite, ale na tom, aby bol.**

Veľmi vhodné sú pravidelné víkendové pobyty. Dôležitá je dobrá organizovanosť a disciplína: vyhradený priestor pre osobnú modlitbu a Božie slovo, spoločné chvály, vyučovanie, vzájomná modlitba príhovoru, relax, tiež zachované súkromie mužov a žien. Ak tieto veci nie sú, ľudia bývajú nespokojní. Takéto pobyty vzťahy v spoločenstve veľmi utužujú. Dávajte pozor, aby sa tieto víkendy nestali „služobnými cestami“, teda aby ste nerobili evanjelizáciu či inú službu pre iných. Samozrejme, že sa netreba takejto možnosti vyhýbať za každú cenu, ale nesmie to byť pravidlom.

KOMUNIKÁCIA

V spoločenstve sa môže nachádzať **niekoľko kategórií ľudí:** zhovorčiví, tichí alebo hanbliví, ustráchaní a pyšní.

Zhovorčiví ľudia veľa rozprávajú. Sú alebo príliš nervózni a nedokážu sa sústrediť na počúvanie iného alebo sa snažia upútať pozornosť na seba alebo si myslia, že majú na všetko odpoveď. Ak si nedáte pozor, „ukecaná“ osoba bude ovládať celé stretnutie (celý spoločne strávený čas). Ak nebudú títo ľudia usmernení, ostatní nebudú mať možnosť sa vyjadriť a tým aj rásť. Môže sa potom stať, že ostatní odídu sklamaní.

Tichí ľudia vôbec nič nepovedia, lebo nemajú istotu alebo sa hanbia.

Týmto ľuďom chýba zvyčajne sebavedomie, podceňujú sa. Nesmie sa stať, že spoločenstvo bude „zabúdať“ na nich. Práve naopak, títo ľudia potrebujú povzbudiť a pochváliť, potrebujú byť „ťahani“ do komunikácie, ale nie násilným spôsobom.

Ustráchaní ľudia sa zase domnievajú, že sú v spoločenstve jediní, ktorí majú problémy a zápasia s nejakým hriechom či

slabosťou. Majú zvyčajne strach, že ak sa spoločenstvo dozvie o ich slabostiach, budú odmietnutí. Títo ľudia potrebujú vidieť, že aj iní zápasia s hriechom a prežívajú rôzne problémy vo svojom osobnom živote. Preto je veľmi dôležité v spoločenstve hovoriť – zdieľať sa - nielen o víťazstvách, ale aj o prehrách.

Pyšní ľudia si zvyčajne myslia, že v duchovnom živote už dostatočne pokročili alebo

skúsili, že sú už ďalej ako iní. Vedia o svojich nedostatkoch, ale sú príliš hrdí na to, aby o nich hovorili, skôr poučujú a napomínajú. Takéto správanie býva aj u ľudí, ktorí sú už roky kresťanmi. S touto kategóriou ľudí je to najťažšie, lebo potrebujú veľa lásky a trpezlivosti.

Uvedené správanie ľudí v jednotlivých kategóriách môže mať pôvod vo vnútorných a citových zraneniach z minulosti. Okrem toho všetci sme na seba citliví. Ale veľmi pekne to povedal na jednom zo svojich seminárov P. Vella „**všetci sme zranení uzdravovatelia**“. Boh ma chce uzdravovať cez bratov a sestry a bratov a sestry chce uzdravovať cezo mňa. To však môže robiť len vtedy, keď budeme budovať vzájomné vzťahy v láske i modlitbe, budeme sa učiť vzájomnej komunikácii bez predsudkov.

Imrich Degro

**Radí privítame
Vaše postrehy a skúsenosti
zo života v spoločenstve.**

⇐ ⇐ ⇐ ⇐ ⇐ ⇐ ⇐ ⇐ ⇐ ⇐

↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓

Komunikácia

↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓

a osobný postoj

↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓

- **prejav záujem**
- **pozorne počúvaj**
- **neskáč do reči**
- **reaguj pozitívne**
- **buď trpezlivý**
- **buď citlivý**
- **nepoučuj**
- **nevyvyšuj sa**

↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑

⇒ ⇒ ⇒ ⇒ ⇒ ⇒ ⇒ ⇒ ⇒ ⇒

V liste Rimanom (12,6) apoštol Pavol píše: „Máme rozličné dary (gr. charizmy) podľa milosti, ktorá bola daná každému z nás“, ako je možné že toľko kresťanov si tieto dary vôbec neuvedomuje?

Sme obdarovaní, ale neuvedomujeme si to a navonok to vyzerá ako by sme žili bez charizmiem. Príčin takéhoto stavu bude pravdepodobne viacero. O charizmách sa dlhé stáročia nevyučovalo, Sväté písmo sa nečítalo, ľudia si mysleli, že charizmatické dary patrili len prvotnej cirkvi alebo kresťanom svätého života. Žiaľ, mnohé z toho platí aj dnes, napriek tomu že od druhej polovice 20. stor. prišla mohutná vlna „charizmatickej obnovy“ aj do Katolíckej cirkvi.

Nepatria charizmy len svätcom?

Áno aj nie. Patria svätým, ale v zmysle ako o svätých píše Skutky apoštolov. Tieto označujú svätými nasledovníkov Ježiša Krista (Sk 9,13.32.41; 26,10). Pomenovanie *svätý* je synonymom pre kresťana. V žiadnom prípade však charizmy nie sú odmenou za osobnú svätosť. Samotné slovo charizma označuje dar daný zdarma (od gr. *charis*), prijímaný bez našej zásluhy. Charizmy primárne neslúžia pre osobné posvätenie, ale sú darmi Ducha Svätého pre službu Cirkvi (samozrejme verná služba vedie takisto k osobnému posväteniu a duchovnému rastu).

Philippe Madre spomína prípad jednej ženy, ktorá žila neviazane a roztopašne. Raz navštívila jedno zdravotnícke stredisko a dojala ju bieda, s ktorou sa stretla. Ona, ktorej viera sa veľkosťou nevyrovnala ani horčičnému semienku, sa vtedy rozpomenula na vkladanie rúk ako spôsob modlitby za chorých, čoho bola sama raz svedkom. A hoci tomu neverila „skúsila šťastie“, pristúpila k ochrnutým a vložila na nich ruky, bez nijakého zvláštneho presvedčenia, pri každom vzývala Ježišovo meno. O hodinu po dvore zdravotníckeho strediska poskakovalo a prechádzalo sa viac než desať pacientov, celých šťastných, že ich uzdravil Kristus. Ženu udalosť ohromila práve tak ako ostatných.

Charizmy dáva Duch Svätý každému svätému – čiže kresťanovi, bez ohľadu na jeho dokonalosť. Na druhej strane pre účinné používanie charizmiem je dôležitá spolupráca s Duchom Svätým, bez ktorého sa žiadny dar nedá dlhšie používať. Spomenutá žena prijala dar uzdravovania len pre spomenutý jeden prípad, viac sa už u nej neobjavil, hoci sa aj neskôr modlila za chorých.

Aký je vzťah medzi prirodzenými darmi a charizmami Ducha Svätého?

Každý človek má určité talenty a prirodzené dary, ktoré sa rozvíjajú výchovou a cvičením. Žiaľ málo ľudí si uvedomuje, že aj tieto talenty sú Božími darmi, ktoré sme dostali od nášho Stvoriteľa. Preto je počas modlitieb vhodné za tieto dary Bohu ďakovať. Prirodzené – stvoriteľské dary sú veľmi dobrú bázu pre charizmy Ducha Svätého a službu. Človek, ktorý má hudobné alebo

Máš nezodpovedané otázky? Nevieš si v niečom rady? Napiš alebo pošli e-mail.

spevacke nadanie, môže prosieť o charizmu vedenia chvál, ďalší s prirodzenou komunikatívnosťou, môžu prosieť o službu povzbudzovania alebo človek s dobrou obrazotvornosťou bude mať prirodzené predpoklady pre charizmu prorockých obrazov. Prirodzenosť je vhodným základom pre milosť. Duch Svätý je napriek tomu pri rozdeľovaní darov úplne slobodný, on rozdeľuje každému, ako chce (1 Kor 12, 11). Nezriedka preto prekvapí a daruje niekomu určitú charizmu nečakane, akoby „proti prirodzenosti“. Napríklad známy kazateľ Benny Hinn bol veľmi prekvapený, keď ho Duch Svätý pozval, aby kázal evanjelium. Benny mal však rečovú vadu – koktal, preto jeho prirodzenou odpoveďou bola námietka: „Ale, Pane, ja nemôžem hovoriť.“ Po opakovanej Pánovej výzve, povedal svoje áno, „pod jednou podmienkou, že vždy budeš so mnou.“ Vo chvíli, keď sa prvý krát postavil za kazateľnicu a otvoril ústa, ucítil,

ako sa niečo dotklo jeho jazyka a uvoľnilo ho. Začal zvestovať Božie slovo celkom plynulo a bez ťažkostí. Koktanie bolo preč a už nikdy sa nevrátilo. Charizmatické dary dodajú prirodzeným darom väčšiu účinnosť a Božiu moc.

Ktosi mi povedal, že stačí len túžiť po charizmách a oni prídu, ale nefunguje to, čo mám ešte robiť?

Očakávanie a túžba po Duchom Svätom, jeho ovocím a charizmami sú základnou podmienkou pre ich prijatie. Apoštol Pavol nás dokonca pobáda, aby sme *dychtili (horlili, grécky zélúte) po duchovných daroch* (1 Kor 14, 1). Pritom je potrebné strážiť si správny úmysel. Ak by niekto túžil po charizmách kvôli vlastnej moci, či snahe vyniknúť, nič nepochopil. Charizmy sú dary pre službu ohlasovania evanjelia. Keď dychtíme po ohlasovani radostnej zvesti o Ježišovi Kristovi a sme ochotní sa nechať Duchom Svätým vyslať, charizmy prídu veľmi rýchlo. Túžba pritom nesmie byť uzatvorená v našom vnútri alebo v mysli.

Je to podobne ako so sponzormi. Ak chceme od nich niečo získať, musíme sa o nich zaujímať, dohodnúť si stretnutia, naviazať priateľské vzťahy. Keď vedia byť ľudia vo svete vynaliezaví pri zháňaní peňazí, my potrebujeme byť tvoriví v dychtení po charizmách. Nestačí len pasívne vyčkávanie. Charizmy je potrebné prijímať aktívne. Apoštol zhrmaždení vo večeradle nečakali desať dní so založenými rukami, či náhodou Duch Svätý o nich nezavadí. Oni aktívne vytvorili spoločenstvo, vedome sa zjednotili, spoločne a jednomyselne sa vytrvalo modlili (por. Sk 1, 14). Vnútna túžba sa zviditeľnila spoločenstvom a vytrvalou modlitbou.

Mám tomu rozumieť tak, že charizmy a spoločenstvo patria neoddeliteľne k sebe? Prečo je pre prijímanie charizmiem potrebné spoločenstvo?

Dve najdôležitejšie pasáže Nového zákona, ktoré pojednávajú o duchovných daroch, sú úzko späté s predstavením Cirkvi ako Kristovho tela. V 12. kapitole listu Rimanom Pavol najprv píše: „*Lebo ako máme v jednom tele mnoho údov, ale všetky*

údy nekonajú tú istú činnosť, tak aj my mnohí sme jedno telo v Kristovi a jednotlivito sme si navzájom údmí“ (v. 4–5), a až potom – v rámci tohto jedného tela – píše o tom, že máme rozličné charizmy (por. v. 6–7). Podobne v 12. kapitole 1. listu Korinťanom, Pavol píše o charizmách (v. 1–11) a potom vzápätí uvádza obraz jedného Kristovho tela, v ktorom je každý úd nepostrádateľný a potrebný (v. 12–27). Charizmy sú darmi jedného Ducha v rámci Kristovho tela, nikdy mimo neho. Oni sú nám darované nie na našu okrasu, aby sme získali moc alebo uznanie, ale vždy na budovanie Cirkvi (1Kor 14,12). Okrem toho spoločenstvo je podľa skúseností najlepším miestom pre charismatické rozlišovanie. Väčšina kresťanov spoznala svoje dary vtedy, keď sa za nich modlili iní kresťania, ktorí už používajú charizmy v praxi. A nakoniec, potrebujeme bratov a sestry, aby sa s nami modlili, aby naša modlitba bola zrelšia a mocnejšia v Duchu Svätom. Bez spoločenstva charizma často nedozreje a neprináša dosť ovocia.

Sebaprijatie

Niekedy sa smejem, že už od narodenia odtučňujem. Narodila som sa totiž s váhou 5,5 kg. Vyrastala som v dobrej kresťanskej rodine, aj keď bratia si ma často „doberali“. Netušili, že to neprispieva k budovaniu mojej sebadôvery. Ako dievča som bola veľmi zlostná, takmer na všetkých fotkách sa mračím. Moje problémy sa začali v čase puberty, ktorú som navonok prežívala pokojne. Nepáčila som sa sama sebe! Chcela som byť niekým iným. Mame som hovorievala, že chcem byť radšej pekná a obľetovaná ako múdra. Často som mávala „depky“, nechcelo sa mi žiť, veľa som plakávala. Neustále som sa porovnávala s druhými. Najťažšie bolo pre mňa prijať svoj vzhlad. Nedokázala som sa s láskou pozrieť na seba do zrkadla. Mala som krivé zuby (strojček nepomáhal), nadváhu, veľmi silné dioptrie.

Neskôr som začala chodiť na stretnutia, pracovala som na sebe, začala som viac myslieť na iných ako na seba. Stala sa zo mňa „veselá kopa“, hrala som na gitare a často zabávala iných. Avšak môj problém ostal.

Zhoršoval sa najmä v istých situáciách - veľmi bolestivých doteraz - napríklad, keď si ma na tanečnej niktó nevybral do tanca a pod. Nadváha ma tlačila, trápili ma „nepohľady“ mužov na uliciach, leto, keď som si nemohla obliecť to, čo som chcela. Necítila som sa dobre vo svojom tele. Napriek tomu ma Pán veľmi obdaroval. Mohla som viesť stretnutia na internáte, organizovať mnoho vecí a spoznať mnohých ľudí. Pán mi dal citlivé a vnímavé srdce a ja som sa snažila odpovedať na Jeho vnuknutia.

Zlom v mojom probléme nastal až v Evanjelizačnej škole v Poľsku.

Počas jednej modlitby sme mali zaujať polohu dieťaťka v maminom brušku a vtedy sa modlili za uzdravenie nášho tela od počatia. Začala som veľmi plakať. Duch Svätý sa dotýkal starých rán. Z modlitby som vstala ako vymenená, šťastná a slobodná (aspoň o 10 kíľ ľahšia). Bol to len začiatok. Ale účinok bol zjavný! Po návrate domov mi všetci moji známí hovorili, ako som opeknela, schudla - už som totiž necítila potrebu sa prejedat'. Muži sa začali na mňa inak pozerat'. Cítila som sa oveľa slobodnejšia a priťažlivejšia. Ako dospelá som si dala fixný strojček - predtým som si to kvôli komplexom nedokázala ani predstaviť.

Teraz ma Pán naďalej uzdravuje cez môjho milovaného manžela. Moje komplexy padajú jedna radost'. Po pôrode som nepribrala, naopak, vážim 60 kg, pričom na strednej škole to bolo aj 67. Viem, že nemám na iné krásne ženy, ale Boh ma stvoril z lásky a dobre. Je hrdý na svoje dielo. Cítim svoju výnimočnosť a chcem byť sama sebou! A ak sa občas ozvú staré rany, obetujem to.

Veľmi súcitím s Tebou, ktorý čítaš moje riadky a plačeš nad sebou alebo si stále slobodná a cítiš sa ako druhotriedny tovar. To je klamstvo diavla! Modlím sa, aby Ti Boh ukázal, akým si úžasným pokladom!

Terka

Domov

V r. 2000 a 2001 som prišla o to najdrahšie na tomto svete. Po otcovej smrti ma zachvátilo sklamanie, beznádej, samota, opustenosť, nechut' žiť, depresia. Myslela som si, že ma Boh opustil alebo sa na mňa vykašľal. No Boh liečil moju ranu s láskou a trpezlivosťou. Jedným z liekov bolo i spoločenstvo, do ktorého ma pozval, kde som sa naučila ho chváliť a všetko mu odovzdávať.

Druhou ranou bol predaj rodičovského domu. Prišla som o šťastný domov, kde bývali milé spomienky, veci, stopy práce mojich rodičov, záhrada, dvor. Všetko mi to veľmi chýbalo a bolesť drásala srdce. Modlila som sa, prosila Boha o oslobodenie.

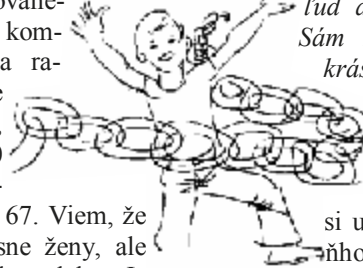
Strašné chvíle som prežívala hlavne v zahraničí, kde som bola viac sama a sebaľútosť mala väčší priestor. A práve tam sa Boh rozhodol ma vyliečiť. Vďaka semináru „Povolanie a vernosť“, kde je aj modlitba za vnútornú slobodu, som pozvala Ježiša do rodičovského domu. Prechádzali sme izby a ja som mu všetko odovzdávala, aby mi to vrátil ako premenený dar. Ale keď sme boli pred dverami otcovej izby, nemohla som ďalej, zaplavili ma slzy. Na ďalší deň som otvorila Písmo s prosbou, aby sa mi Boh prihovril a utíšil ma. A on to aj urobil. Otvorila som Ž 45,11: „Čuj, dcéra, a pozoruj, nakloň svoj sluch, zabudni na svoj ľud a na dom svojho otca. Sám kráľ zatúžil za tvojou krásou; on je tvoj Pán, vzdaj mu poklonu.“ Zaplavili ma slzy šťastia, radosti a vďačnosti voči Pánovi, lebo som si uvedomila, aká som preňho vzácna a čo všetko pre mňa urobil a ešte chystá.

Pochopila som, čo je pominuteľný dom, za ktorým žialim, oproti kráľovskému palácu.

Boh sa mi znovu prihovril pri rozdávaní srdiečok po sv. omši. Vyťahla som si Iz 41,10: „Neboj sa, veď som s tebou ja, neobzeraj sa, veď ja som tvoj Boh, posilňujem ťa, ba pomáham ti, držím ťa svojou spásnou pravicom.“ Čo k tomu dodať? Boh je úžasný a ja jasám pred jeho tvárou.

Terézia

**Koná Pán v tvojom živote?
Nenechaj si to len pre seba!
Povzbud' aj nás vo viere
a napíš nám.**

Predstavujeme ...

Spišská diecéza - situácia

Diecézne stretnutia ChO začali pod vedením o. M. Hvizdoša v Litmanovej. Dnes pravidelne raz za mesiac pokračujú v Poprade Strážoch. Jednotlivé spoločenstvá mávajú týždenné modlitbové stretnutia. Príležitostne sa konajú kurzy „Život v Duchu“ a kurz Filip.

zástupca v tíme

Milan Hvizdoš, kňaz Spišskej diecézy. Prvý raz sa s ChO stretol ešte ako správca farnosti v Hubovej na konci sedemdesiatych rokov

minulého storočia. Chodieval na konferencie do Prahy a Hradca Králové. Neskôr sa začal aktívne zúčastňovať aj konferencií na Slovensku. Kontakt: Rímskokatolícka farnosť, 053 01 Harichovce, tel.: 053 4496116.

Anna Gavalierová, matka troch detí. Prvý kontakt s ChO mala vo februári 1994 vďaka o. M. Hvizdošovi. V máji toho istého roku zažila v Prešove na evanjelizačnom stretnutí komunity Jána Krstiteľa vnútorné uzdravenie a oslobodenie. Pravidelne sa zúčastňuje na konferenciách a kongresoch ChO doma i v Poľsku. Je animátorkou spoločenstva „Večerník“ v Spišskom Štvrtku. Kontakt: Poľná 5/401, 053 14 Spišský Štvrtok, tel.: 0908 073105, e-mail: psablatura@orangemail.sk

Zoznam ďalších členov služobného tímu

Bratislavsko-Trnavská arcidiecéza:

Anton Gubala, Rímskokatolícka farnosť, 908 77 Borský Mikuláš, tel.: 0905 512749

Elena Ferancová, Krasinského 9, 821 04 Bratislava, tel.: 02 43296917, 0905 335 854, e-mail: seminarelena@zoznam.sk

Alžbeta Šuplatova (sekretariát Rady a informačné centrum), Hrubý Šúr 21, 925 25 Hrubý Šúr, tel.: 0905 705949, e-mail: alzbeta.suplatova@pioneer.com

Rožňavská diecéza:

Dušan Lukáč, Rímskokatolícka farnosť, 053 33 Nálepko, tel.: 0903 635996, e-mail: lukacd@psg.sk

Banskobystrická diecéza:

Václav Kocián, J.C. Hronského 17, 960 01 Zvolen, tel.: 0903 571499, e-mail: jaszv@in.slovanet.sk

Vierka Nemcová, J.C. Hronského 17, 960 01 Zvolen, tel.: 0905 656398

Nitrianska diecéza:

Peter Brodek, Kňazský seminár, Samova 14, 950 50 Nitra, tel.: 0911 934788, e-mail: brodek@ksnr.sk

Josef Dupkala, Gaštanova 14, 010 01 Žilina, tel.: 041 5683444, e-mail: edupkalova@ahoj.sk

Košická arcidiecéza:

Imrich Degro, Kňazský seminár, Hlavná 91, 041 21 Košice; Tel.: 055 6836371, 0903 156746, e-mail: degro@ktfke.sk

František Luterančík, Šrobárova 17, 080 07 Prešov, tel.: 051 7757553.

Ha - ha - ha ...

Katechéta na náboženstve chce rozprávať o zázrakoch, preto sa pýta: „Janko, keby si vyšiel so svojim kamarátom na strechu kostolnej veže a chcel mu ukázať, aký je z nej nádherný výhľad, a v tom sa pošmykneš, padneš na zem a tebe sa vôbec nič nestane! Tak ako tento jav nazývame?“

Janko povie: „To je náhoda.“

Katechéta na to: „No dobre, Janko, ale tebe to nedá a ideš tam ešte raz s iným kamarátom, znova sa situácia zopakuje a tebe sa nič nestane. Tak čo je to?“

Janko odpovie: „To je šťastie.“

Katechéta sa nedá a vraví znova: „Ale Janko, ty sa rád chváliš a ideš ešte raz s tretím kamarátom. Vyjdeš hore pošmykneš sa a znova padneš na zem a opäť sa ti nič nestane. Tak ako sa to volá?“

Janko: „To už je prax!“

Prváčik sa modlí: Milý Pán Ježiš, my Ťa máme veľmi radi! Preto Ťa prosíme, dávaj na seba dobrý pozor, lebo keby sa Ti niečo stalo, tak by sme sa všetci dostali do riadnej kaše. Amen.

Slávny rabín mal brata opilca. Raz sa mu pokúšal vysvetliť, že povesť jeho rodiny si nutne vyžaduje, aby prestal piť.

„Čo mi to hovoríš?“ odvráva mu brat. „Moja rodina je lepšia než tvoja.“

Rabín sa na neho nechápavo pozerá.

„Čomu nerozumieš? Predsa ja mám brata, ktorý je rabín, zatiaľ čo ty máš brata, ktorý je opilec.“

Zaujímavé web - stránky

www.rcc.sk

www.christ-net.sk

www.christnet.cz

www.svatepismo.sk

www.bibleserver.com

www.ichtys.sk

www.koinonia.sk

www.cssr.sk/rieka

www.domjudov.sk

www.emmanuel.sk

www.martindom.sk

www.komunita.szm.sk

www.zelozahorie.info

www.horiaciker.sk

Duchovná klinika

Ponúkame Vám **duchovné poradenstvo pre vnútorné uzdravenie a oslobodenie** v dome združenia „Krví Baránkovej“ Krasinského 9, Bratislava - Trnávka, od 15. 00 h. Tel.: 02 43296917, 0905 512749.

Objednávka časopisu

Meno:

Priezvisko:

Ulica:

Mesto:

PSČ:

tel.: /

Počet kusov:

Pošlite na adresu: Imrich Degro,

Hlavná 91, 042 03 Košice, alebo

e-mailom: degro@ktfke.sk.

Turíce 2006 so Svätým Otcom

Slávenie vigílie, medzinárodná konferencia, stretnutie vedúcich, koncert chvál a pút'. Toto všetko pri príležitosti 40. ročného jubilea existencie ChO pripravuje a ponúka ICCRS pre členov ChO.

Program:

- 3. júna 2006 Rím - Nám. Sv. Petra - slávenie Turičnej vigílie so sv. otcom Benediktom XVI.

Na nezabudnuteľnom stretnutí 30. mája 1998 s pápežom Jánom Pavlom II. na Svätopeterskom námestí bol aj terajší pápež Benedikt XVI., ktorý vyjadril hlbokú túžbu stretnúť sa na vigíliu Turíc 2006 s duchovnými spoločenstvami a hnutiami. Preto ako odpoveď na toto pozvanie ponúka ICCRS všetky svoje sily, aby čo najväčší počet členov ChO z celého sveta mohol mať účasť na tomto stretnutí.

- 4. júna 2006 Rím - Rímsky štadión - „Chváľ moja duša Pána“

Aby Turíce 2006 sa stali nezabudnuteľnými, chceme spoločne chváliť Ducha Svätého slávením Eucharistie, príhovormi a svedectvami. Deň ukončíme koncertom chvál, zveľebovaním a vzdávaním vďaka za účasť rôznych umelcov a hudobníkov. (Registračný poplatok 20 € na osobu.)

- 5.-9. júna 2006 Fiuggi - Medzinárodná konferencia - „ChO: včera, dnes, zajtra“

Pri príležitosti 40. výročia vzniku ChO (február 1967) chce ICCRS ponúknuť príležitosť obzrieť sa späť do minulosti. Tiež sa zamyslieť nad Božou vôľou ako byť vernými jeho úmyslom i prijať od Ducha Svätého s veľkou radosťou výzvy pre tretie tisícročie. (Registračný poplatok 180 € na osobu.)

- 9.-11. júna 2006 Fiuggi - Medzinárodné stretnutie vedúcich - „Dozrievanie v Duchu“

K osobitnému stretnutiu počúvať Pána i preskúmať jeho víziu a jeho plány pre ChO na celom svete, sú pozvaní vedúci ChO. (Bližšie informácie budú zaslané len prihláseným účastníkom.)

- 9.-11. júna 2006 - pút' do Assisi alebo San Giovanni Rotondo

Veľkolepá príležitosť navštíviť spolu so sprievodcom a inými charizmatikmi významné pútnické miesta. (Registračný poplatok 95 € na osobu.)

Tieto podujatia sú pre nás veľkou príležitosťou, aby sme spolu s rodinou charizmatikov na celom svete získali podiel na požehnaní z Turíc.

Bližšie informácie nájdete na: www.iccrs.com

Príprava na Turíce Nitra 2006

Spoločenstvá KChO zo západného Slovenska pripravujú celodenné modlitbovo evanjelizačné stretnutie 27. mája 2006 v Nitre, Agrokomplex - Výstavníctvo - pavilón „V“. Srdečne pozývame všetkých, ktorí chcú prežiť obnovu turičnej milosti.

Stretnutie sa uskutočňuje so súhlasom nitrianskeho diecézneho biskupa J.E. Mons. Viliama Judáka. Bližšie informácie na t. č. 037 773416; 0911 958 334.

Chariknižnica ...

Jacques Philippe Ve škole Ducha Svätého

Toto ani nie sto stranové dielko už druhejkrát vydalo Karmelitánske nakladateľstvo v r. 2003. Je určené tým, ktorí túžia nasmerovať svoje úsilie na to, čo je najdôležitejšie v živote kresťana. Najdôležitejším je pozorné rozlišovanie, prijímanie a plnenie vnuknutí Ducha Svätého. Autor nás učí, ako máme týmto vnuknutiam pripravovať pôdu nášho srdca, i ako spoznáme, že ide o Božie vnuknutie. Opiera sa pri tom o skúsenosti veľkých osobností cirkvi ako sú napríklad Terézia z Lisieux alebo Faustína Kowalska.

Alvaro Grammatica Charizmatická animácia

Už podtitul knihy „prežívanie modlitbového stretnutia“ nám naznačuje jej obsah. Autor na základe hlbokých skúseností odpovedá na otázky: ako udržiavať aktívny charizmatický život v našich spoločenstvách; čo robiť, keď sa vytráca nadšenie. Predstavuje konkrétny model charizmatickej modlitby v spoločenstve, poukazuje na jej podstatu i prorockú zložku. Hovorí o poriadku i pravidlách, ktoré majú sprevádzať túto modlitbu, a nezabúda ani na jej vedenie. Kniha vyšla vo vydavateľstve RĚMA v r. 1997.

Vydáva: Rada pre Katolícku Charizmatickú Obnovu Slovenska (RKChOS)

Kontakt: Hlavná 91, 041 21 Košice, tel.: 055 6836371, e-mail: degro@ktfke.sk

Šéfredaktor: Imrich Degro

Redakčná rada: Václav Kocián, Elena Ferancová, Dušan Lukáč

Tlač: Pavol Šidelský - AKCENTPRINT, 080 01 Prešov, tel.: 051 7722921, 0907 925822

Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu textov zaslaných na uverejnenie.

Všetky príspevky je možné lubovoľne prebrať s uvedením zdroja.

„Charizma“ vychádza ako občasník pre vnútornú potrebu členov a sympatizantov KChO.

Dobrovoľné príspevky môžete posielat' na účet: Všeobecná úverová banka, č. účtu: 1800629557/0200.